

Η αιώνια νεότητα

/ Γνώμες

Ο αδόκητος θάνατος του δημοφιλούς τραγουδιστή έφερε στο προσκήνιο ένα παλαιό ανθρώπινο αίτημα: τη διατήρηση της νεότητας και την υπέρβαση της φθοράς που φέρνουν το γήρας και ο δύσκολος τρόπος ζωής, όταν ο άνθρωπος δεν ακολουθεί τους συνηθεις ρυθμούς. Όταν κάποιος είναι χαρισματικός, ξεχωρίζει, γίνεται είδωλο στα μάτια των πολλών, όταν έχει να διαχειριστεί χρήματα και δόξα, οι ψυχικές του δυνάμεις δεν επαρκούνε.

• *Του Πρωτοπρεσβυτέρου Θεμιστοκλή Μουρτζανού (Δρ. Θεολογίας)*

Και είναι γρηγορότερη η φθορά από ό,τι ζούνε οι άνθρωποι του μέσου όρου. Όμως η αγωνία και η αναζήτηση των πολλών είναι ακριβώς ο τρόπος με τον οποίο θα διατηρηθούνε νέοι, θα αντέξουνε, θα μπορέσουν να ανταποκριθούνε στις απαιτήσεις της εικόνας που έχουν φτιάξει είτε οι ίδιοι για τον εαυτό τους είτε οι άλλοι για εκείνους. Και εδώ έρχονται συχνά όσοι υπόσχονται θαύματα με τη βοήθεια της επιστήμης ή κάποιας τεχνικής που είναι μυστικό που αγοράζεται. Η φιλοσοφική λίθος των αλχημιστών του Μεσαίωνα έχει επανέλθει με άλλη μορφή.

Θέλουμε να ζήσουμε, ει δυνατόν για πάντα. Πόσο κακό να είναι αυτό; Το εύλογο

ερώτημα δεν αγγίζει όσους είναι ακόμη νέοι. Καθώς περνάνε όμως τα χρόνια, η αιώνια νεότητα ως ζητούμενο φυτεύεται και καλλιεργείται στον νου και στην καρδιά. Το ερώτημα όμως θα έπρεπε να τεθεί αλλιώς: γιατί να πεθαίνουμε; Έχουμε καταφέρει με τη βοήθεια της ιατρικής, της φαρμακευτικής, της τεχνολογίας να παρατείνουμε τη ζωή μας κατά πολύ σε σχέση με το παρελθόν. Όμως κανείς δεν μπορεί να νικήσει τον χρόνο, τον θάνατο που είναι ο έσχατος εχθρός του ανθρώπου. Η θεολογική απάντηση ότι ο θάνατος υπάρχει «ίνα μη το κακόν αθάνατον γένηται» είναι μια ερμηνεία, όχι όμως παρηγοριά. Γι' αυτό και η εποχή μας, στην οποία η θεολογική ερμηνεία της ζωής θεωρείται παρωχημένη, έχει πέσει με όλη της τη δύναμη, συχνά καλλιεργώντας ψευδαισθήσεις, να μας οδηγήσει στη μακροζωία, η οποία όμως ταυτίζεται με την νεότητα.

Είναι γνωστός ο μύθος του Τιθωνού. Η Ηώς, η Αυγή, η κόρη του Ήλιου, ερωτεύτηκε έναν θνητό, τον Τιθωνό. Ζητά από τον Δία να τον κάνει αθάνατο. Δεν σκέφτηκε όμως να ζητήσει την νεότητα για εκείνον. Έτσι, γερνούσε, αλλά δεν πέθαινε, ζώντας ένα μαρτύριο. Και η Ηώς θα παρακαλέσει τους θεούς να τον απαλλάξουν. Κι αυτοί θα τον μεταμορφώσουν σε τζιτζίκι, που τραγουδά όλη την ημέρα για χατίρι της Ηούς και σιωπά τη νύχτα, όταν η αγαπημένη του κρύβεται.

Η θεολογική απάντηση δεν περιορίζεται στον θάνατο. Συμπεριλαμβάνει και την ανάσταση και την αιωνιότητα. Πλαστήκαμε για να ζήσουμε. Το σώμα μας υφίσταται τη δοκιμασία του χρόνου και της φθοράς, «ίνα μη το κακόν αθάνατον γένηται», διότι αυτό θα ήταν το μεγαλύτερο μαρτύριο για την ανθρωπότητα. Όμως η σχέση με τον Χριστό μάς οδηγεί στην υπέρβαση του θανάτου, πρώτα με την μία πλευρά της εικόνας του Θεού εν τω προσώπῳ μας που είναι η ψυχή, διά της οποίας συνεχίζουμε να υπάρχουμε και μετά τον θάνατο, και κατόπιν με την προσδοκία της ανάστασης των νεκρών στην Δευτέρα Παρουσία του Χριστού, διά της οποίας θα καταργηθεί ο θάνατος.

Κλειδί η αγάπη. Η αγάπη είναι ο τρόπος της νεότητας που την καθιστά αιώνια. Αυτός που αγαπά, δεν γερνά, διότι δίνει και δίνεται. Μπορεί οι ρυθμοί του σώματος να πέφτουν. Όμως η αγάπη κρατά την ύπαρξη ακμαία. Τι να την κάνεις τη ζωή αν δεν μπορείς ή δεν θέλεις να αγαπήσεις; Μοιάζει με αυτή του Τιθωνού που μαράζωνε, διότι τόσο η Ηώς όσο κι εκείνος έβλεπαν τη σχέση στη σωματική της διάσταση και ακμή και όχι στην κοινωνία των προσώπων, η οποία δεν νικιέται από τον χρόνο. Και για την πίστη η αγάπη γίνεται ανάσταση. Το μεγαλύτερο δώρο του Θεού στον άνθρωπο, την εικόνα Του.

Πηγή: pemptousia.gr